

Publicat el 13-5-2007 a "Levante - EMV".

Una certa mirada davant les eleccions

Col·lectiu Terra Crítica *

La mirada sobre el transcurs d'una legislatura ens permet comprovar algunes de les tendències d'una societat. Però no resulta fàcil traure conclusions generalitzables a tots els municipis, encara que són més evidents les relatives a la ruta (o la deriva) del poder autonòmic. Ací volem constatar els grans dèficits i interrogants que, en relació als temes més recurrents d'aquesta secció crítica, arrossega la nostra vida social i, davant la contesa electoral, recordar algunes de les qüestions que estan malbaratant l'herència col·lectiva que ha aplegat fins a nosaltres.

1. La política d'urbanisme expansiu dels últims anys, exclusivament dirigida al negoci especulatiu i a l'ocupació indiscriminada del territori, està suposant una insostenible devastació de recursos, la destrucció de les qualitats vitals de molts municipis i l'orientació unilateral de l'economia valenciana cap al turisme residencial i la construcció. Totes aquestes conseqüències, ben problemàtiques per al futur, ens duen a considerar imprescindible que el nou govern autonòmic pose fre a eixe tipus de desenvolupament urbanístic en tot el territori valencià, per a fer possible una reorientació radical de les perspectives en aquest àmbit, la salvaguarda estricta del medi natural i l'opció per una economia diversificada. L'activitat urbanística ha de deixar de ser el fruit de pulsions privades beneïdes per l'administració, per a passar a ser dirigida per ella amb criteris de defensa dels interessos públics.

2. La protecció de zones i paratges d'alt valor ecològic no pot ser moneda de canvi per a justificar la desfeta de la resta del territori: aquesta és una de les perversions més abominables de l'última legislatura. La política d'espais naturals protegits ha de ser més real i menys de cara a la galeria, però, a més d'això, la totalitat del territori valencià ha de ser objecte d'intervencions sensibles: en la franja de cinc-cents metres cap a l'interior de la línia de platja no s'ha de construir més, la reforestació objectiu prioritari, intocables les zones agràries d'alta fertilitat, la implantació d'infraestructures respectuosa amb les preexistències geogràfiques... És inacceptable que els Plans d'Acció Territorial del Litoral i de Protecció de l'Horta encara estiguen paralyzats pel mateix govern que te l'obligació legal de vetllar pel territori i el paisatge valencià.

3. L'augment dels casos de corrupció municipal i els episodis especulatiu al voltant de l'urbanisme i les contractacions, el reviscolament del caciquisme i la dilució del concepte d'allò públic, formen part del balanç negatiu de la legislatura que acaba. Resulta imprescindible donar pas a una

substancial regeneració de la vida política i a una activa participació ciutadana en els assumptes públics.

4. En el país on més es construeix i on hi ha desenes de milers d'habitatges buits, fan falta habitatges assequibles. La gestació d'un parc estable d'habitatges protegits ha de passar a ser un objectiu públic en el qual s'han d'implicar també els ajuntaments de més de tres mil habitants. Això ha d'anar lligat a posar en el mercat els habitatges buits i a recuperar el patrimoni d'habitatges existent impulsant la cultura de la rehabilitació, fins ara menystinguda per les facilitats a la construcció de nova planta. L'impuls a l'habitatge de lloguer ha de formar part d'una política diversificada, en què la intervenció pública pareix imprescindible per enfrontar els incansables excessos especuladors.

5. El canvi del model de mobilitat, tant al territori com a les ciutats, és ara també una exigència essencial del canvi climàtic. A les ciutats, una de les qüestions més decisives per als pròxims anys la constitueix la reconquesta de l'espai públic (carrers, places...) per a establir un equilibri harmònic entre mobilitat i sociabilitat. Cal fixar plans municipals de mobilitat sostenible amb objectius ben clars: reducció substancial de l'ús del vehicle privat per tal d'afavorir els desplaçaments majoritaris a peu, en bicicleta i transport col·lectiu. Repensar la mobilitat a les ciutats exigeix al mateix temps reconsiderar a fons l'espai públic per a fer-lo amable i solidari: ampliant voreres, redissenyant places, reintegrant la natura als carrers...

6. Els nostres pobles i ciutats, que tants avenços han fet des de la recuperació de la Democràcia, han de replantejar les seues estratègies de futur, posant fi al creixement expansiu i dispers. Han de tornar a mirar cap a l'interior de la ciutat construïda, per tal de reequipar-la i millorar-la amb projectes de xicoteta escala, fugint de l'urbanisme de l'opulència i l'arquitectura de l'espectacle, integrant dignament els immigrants, fent-la accessible a les persones més desfavorides...

7. És deplorable que algunes de les nostres més importants ciutats, cas de València i Alacant, se situen en 5,3 m² de superfície verda per habitant, quan la mitjana espanyola és de 10,4 i les directives europees aconsellen entre 10 i 20 m². La integració de la Natura a les ciutats és un índex de benestar a assolir encara per la majoria dels municipis valencians.

8. El patrimoni arquitectònic i mediambiental és objecte d'elogis, però la realitat més freqüent és la descapitalització inversora i la incúria. La Generalitat ha de posar els recursos financers i humans per a la seua recuperació.

9. El predomini de la cultura de l'espectacle a casa nostra el deguem a la política de l'administració autonòmica, alhora que és també una temptació dels ajuntaments. Una política cultural més plural i més a ran de terra, que done suport als creadors valencians en tots els àmbits o recolze els esforços dels educadors progressistes, és necessària per a constituir una societat més lliure.

Aquests són alguns dels temes que considerem de major pes a l'hora de decidir un vot. No n'hem reiterat altres de ben importants, com l'expansió

d'infraestructures, les polítiques energètiques, hidràuliques i de residus, l'abandonament agrícola... I sense dubte n'hi ha d'altres, tan decisius o més, com ara l'educació, la justícia, la sanitat i l'assistència social, Canal 9, la política lingüística...

En fi, pensem que cal votar i animar a la gent que no té clara la importància d'un vot. Feta la reflexió, cadascú sabrà què votar per aclarir una miqueta el tèrbol panorama valencià i propiciar així uns canvis que considerem necessitat inajornable.

* Grup format per 24 professionals procedents d'àrees relacionades amb l'urbanisme, el medi ambient, l'economia i la sociologia

Fitxer baixat de **<http://www.terracritica.org>**